

ikke tekniske ændringer («manipulationer»), der finder sted i løbet af transmissionen, i det omfang disse ikke ændrer de transmitterede informations indhold («integritet»).

Det fremgår af betragtning 44, at en tjenesteyder, der bevidst samarbejder med en tjenestemodtager om at begå ulovlige handlinger, overskrider grænserne for ren videreformidling eller caching, og den pågældende kan som følge heraf ikke omfattes af de ansvarsfritagelser, der er fastsat for denne form for aktiviteter.

12.1.5. Foreløbige foranstaltninger

Ansvarsfrihedsreglerne i artikel 12-14 berører ikke en domstols eller en administrativ myndigheds mulighed for i overensstemmelse med medlemsstaternes retssystemer at kræve, at en tjenesteyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den, jf. artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 2, og artikel 14, stk. 3. Bestemmelsen i artikel 14 berører endvidere ikke medlemsstaternes muligheder for at fastlægge procedurer for at fjerne information eller hindre adgangen til den, jf. artikel 14, stk. 3.

I betragtning 45 i direktivets præambel anføres det, at de begrænsninger i formidleransvaret, der følger af direktivet, ikke påvirker muligheden for at anvende forskellige former for foreløbige retsmidler. Sådanne foreløbige retsmidler kan navnlig bestå i afgørelser fra domstole eller administrative myndigheder, hvori det kræves, at eventuelle overtrædelser bringes til ophør eller forhindres, herunder at ulovlige informationer fjernes, eller adgangen til dem hindres.

12.1.6. Overvågning og underretning

Der må ikke pålægges formidleren en generel forpligtelse til at overvåge den information, der fremsendes eller oplagres, eller en generel forpligtelse til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed, jf. artikel 15, stk. 1.

Medlemsstaterne kan derimod kræve, at formidleren straks underretter de kompetente offentlige myndigheder om påståede ulovlige aktiviteter, der udøves, eller information, der leveres af tjenestemodtageren, eller at formidleren på anmodning giver de kompetente myndigheder oplysninger, som gør det muligt at identificere de tjenestemodtagere, formidleren har op-lagingsaftaler med, jf. artikel 15, stk. 2.

12.1.7. Nærmere om enkelte elementer i direktivets regler om ansvarsfrihed

Det må i lyset af ordlyden af direktivets ansvarsfrihedsregler og deres baggrund antages, at der med reglerne sigtes dels til ansvarsfrihed for den lagring af in-

formation, der sker i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af direktivets artikel 12-14, dels til ansvarsfrihed for *indholdet* af den information, som transmitteres og/eller oplagres.

Direktivet kan derimod ikke antages at regulere spørgsmål om formidlerens ansvar for forhold, der ikke har at gøre med oplagringen eller indholdet af den pågældende information. Som eksempel kan nævnes spørgsmålet om, hvorvidt formidleren kan pådrage sig erstatningsansvar over for en kontraktspart som følge af, at informationen på grund af driftsforstyrrelser ikke er transmitteret rettidigt.

I direktivets artikel 12-14 er angivet, under hvilke betingelser en formidler ikke er ansvarlig for den transmitterede og/eller oplagrede information. Det angives dog ikke udtrykkeligt, hvilket retligt ansvar der sigtes til.

Ud fra ordlyden er der imidlertid ikke tvivl om, at direktivet regulerer såvel spørgsmålet om frihed for *strafansvar* som spørgsmålet om frihed for *erstatningsansvar*.

Med hensyn til spørgsmålet om erstatningsansvar må det antages, at direktivets regler i første række omfatter formidlerens ansvarsfrihed i forhold til tredjemand, herunder den tredjemand, der har lidt et formuetab som følge af indholdet af den pågældende information, f.eks. ved, at tredjemandens *ophavsret* er blevet krænkede.

Ud fra ordlyden må det endvidere antages, at reglerne også sigter til ansvarsfrihed over for formidlerens *kontraktspart*, dvs. tjenestemodtageren, hvis denne lider et tab som følge af indholdet af den pågældende information.

12.2. Forholdet mellem direktivets ansvarsfrihedsregler og gældende ret

12.2.1. Straf- og erstatningsansvar

12.2.1.1. Strafansvar

Der er i dansk ret ikke fastsat regler om ansvarsfrihed for en formidler af informationsfundstjenester. Der er heller ikke fastsat *særlige* regler om, under hvilke betingelser en formidler pådrager sig strafansvar. Spørgsmålet om en formidlers strafansvar skal derfor afgøres efter de regler, der i øvrigt gælder om en persons strafansvar.

Efter de gældende regler vil formidlerens strafferetlige ansvar bero på en konkret vurdering af, om de objektive og de subjektive betingelser for at straffe er opfyldt. Det vil i den forbindelse være af betydning, om der er tale om en forbrydelse, der alene er strafbar,